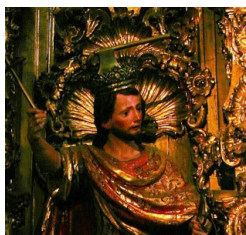

Sv. Hermenegild, mučeník

10. apríla 2022   ✙ Svätec týždňa

Životopisné údaje

V časoch, v ktorých sv. Hermenegild žil a umučený bol, panovalo v mnohých krajinách bludárstvo ariánske.

Ariáni – tak sa nazývali po Ariovi, pôvodcovi tej krivej

vieri – zapierali božstvo Ježiša Krista; oni chceli síce, aby ich svet nazýval kresťanmi, ale v Krista Pána, ako v Syna Božieho, veriť nechceli.

Vizigóti, ktorí väčšiu časť Španielska vybojovali a zaujali, prijali tiež blud tento, a najmä ich kráľ Leovigild priľnul k nemu celým svojím srdcom. Bludári, kde majú vládu v rukách, bývajú obyčajne veľmi neznášaví a ukrutní na pravoverných. Tak i kráľ Leovigild veľmi nenávidel tých málo katolíkov, čo ich mal v dŕžave svojej, a silne ich utláčal; ešte i synom svojim hľadel tiež takú nenávisť oproti viere katolíckej do srdca vštepiť. Však ale «človek mieni, Pán Boh mení» práve týchto kráľovičov – Hermenegilda a Rekkareda – vyhliadol si Pán Boh za nástroj, vykoreniť blud kacírsky zo zeme a ľud naspäť priviesť k svätej viere katolíckej, čo následne sa i stalo:

Leovigild, aby obom synom po smrti svojej trón poistil, rozdelil ešte za života svojho krajinu medzi nich. Hermenegilda zvolil za kráľa v meste Sevilla a dal mu za manželku zbožnú Ingondu, dcéru franského kráľa Austrázie. Ingonda bola horlivá katolíčka a vo viere veľmi dobre vyučená. Leovigild a ešte viac jeho druhá manželka Gosvinda všemožne, zvlášť lichotením, snažili sa od viery pravej ju odvrátiť, čím však vo viere pravej len ešte lepšie ju utvrdili. Ale za to musela potom úbohá Ingonda znášať mnohé a ťažké prenasledovanie, ale znášala ho z lásky ku Kristu Pánu rada. Príklad a dobré jej napomenutia pôsobili mocne na jej manžela Hermenegilda.

I začal o prázdnom ariánskom učení pochybovať, a že manželka jeho neprestávala za neho sa modliť, poslal jej i jemu Pán Boh verného vodcu a pomocníka v osobe sv. biskupa Leandra, staršieho brata sv. Izidora Sevillského. S pomocou tohto muža učeného a svätého konečne sa jej podarilo, že svetlo sv. pravdy vniklo do srdca Hermenegildovho, a on, zrieknuc sa verejne bludu, stal sa kresťanom katolíckym. Však sotva sa dozvedel o tom jeho otec, ihneď – zlosťou vedený – odňal Hermenegildovi titul kráľovský a vyhrážal sa mu, že ak nevráti sa zase k viere ariánskej, vezme mu i statky, ženu, a, áno i život. Avšak Hermenegild nedal sa zastrašiť; i písal otcovi, že ho chce ochotne poslúchať vo všetkých veciach pozemských, áno, keby to žiadal, odriecť sa koruny a panovania, ale od Ježiša Krista, Bohočloveka a Spasiteľa, že ho nič na svete neodlúči.

Prečítajúc túto odpoveď, dal sa Leovigild kresťanov ešte krutejšie prenasledovať a s preveľkou silou vojenskou tiahol proti Hermenegildovi. Hermenegild zatvoril sa i s niekoľkými katolíkmi v meste Sevilla a pevne si predsavzal, že až do posledného dychu brániť sa bude. Otec obľahol mesto vojskom a držal ho tak celý rok. Hermenegild, vidiac že kvôli hladu i vzbure dlhšie odporovať nemôže, utiekol tajne do tábora rímskeho. Ale Rimania ho zradili, a on i s 300 vernými svojimi vojakmi odtiahol do mesta Osseto. Otec však i

sem ho prenasledoval, dobyl mesto útokom a dal ho podpáliť. Tu utiahol sa Hermenegild do chrámu. Otec, bojac sa ľudu, nechcel ho odtiaľ násilím vyvliecť, i poslal k nemu Rekkareda, ktorý bol stále ešte arián a uisťoval ho, že mu otec všetko odpustí, ak bude prosiť o milosť.

Zdroj: wikimedia commons

Hermenegild nepochyboval, že otec ozaj úprimne s ním zmýšľa, vyšiel z kostola, vrhol sa otcovi k nohám a prosil za odpustenie. Tento ho objal a sľub svoj obnovil; ale sotva sa vrátili do tábora, dal ho kráľovských ozdôb zbaviť, spútať a do Sevilly do žalára odviešť. Kedykoľvek kráľ pokojne uvažoval, že mu je Hermenegild synom, krv z krvi jeho, bolo mu ho ľúto a chcel ho zachovať; ale akonáhle si spomenul, že je katolík a nechce byť ariánom, vzkypela v ňom hnevom krv a nebol by dbal ihneď ho usmrtiť.

V žalári dal ho čo najhroznejšie trýzniť a mučiť, len aby ho donútil od viery odpadnúť; však Hermenegild vytrval a hotový bol radšej zrieť sa života, než viery Kristovej. Keď nadišla doba veľkonočná, poslal k nemu otec v noci biskupa ariánskeho, ktorý mu mal ponúknuť milosť a lásku otcovu, ak by prijal prijímanie z rúk jeho. Avšak Hermenegild sa toho zhrozil; on nechcel sa stýkať s bludárom, ba vytýkal mu, že pridrža sa bludu tak ohavného a zvádza ľud do záhuby večnej.

Keď to biskup povedal otcovi, zostal tento hnevom ako bez seba; ihneď vyslal do žalára kata, aby ho sťal. Hermenegild nekládol odpor ani najmenej, ochotne naklonil hlavu svoju, ktorá mu naskutku sekerou odťatá bola dňa 13. apríla roku 585.

Sotva preliť zúrivy otec krv vlastného syna svojho, tu otvorili sa mu oči. Začal na celom tele triasť sa strachom a svedomie ho hrýzlo, až onemocnel, no v pýche svojej pokánie činiť nechcel.

Umierajúc porúchal syna svojho Rekkareda sv. biskupovi Leandrovi, prosiac, aby ho vo viere katolíckej vyučil. Tak stal sa Rekkared katolíkom, a skrze neho potom celý národ vizigótsky v Španielsku zase vrátil sa do lona Cirkvi svätej, čo ak iste vymohla krv a modlitba sv. mučeníka Hermenegilda.

Modlitba

Ó Pane Ježišu, daj, aby som si tak vieru katolícku vážil, ako sv. mučeník Hermenegild a aby som nestal sa korisťou slepej náruživosti a neprávosti, ako nešťastný otec jeho. Amen

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/sv-hermenegild-mucenik/>